

Det er på den baggrund, at der ikke er lavet et egentligt skøn over, hvordan finansieringsomlægningen vil påvirke den enkelte kommune i de kommende år.

Der har i tidligere svar til Arbejdsmarkedsudvalget været lavet beregninger, der baserer sig på forskellige forudsætninger om, hvordan ledigheden i hver enkelt af landets kommuner vil udvikle sig i de kommende år. Således er der i bl.a. svaret på spørgsmål 41 taget udgangspunkt i, at ledigheden fra 2008 til 2010 vil stige på samme måde, som den tilsvarende er faldet fra 4. kvartal 2004 til 2008. Dette er i sagens natur en meget hypotetisk beregning, og der kunne vælges andre forudsætninger, der ville give et andet resultat.

Da der ikke kan skønnes over ledighedsudviklingen i de enkelte kommuner i de kommende år vil det mest neutrale udgangspunkt for beregningerne være, at det forudsættes at ledigheden i alle kommuner udvikler sig på samme måde som landsgennemsnittet. En sådan neutral beregning vil vise, at finansieringsomlægningen ingen økonomiske konsekvenser har for kommunerne, idet det kun er forskelle i ledighedsudviklingen mellem kommuner, der kan bestemme om kommunerne får et økonomisk tab eller en gevinst som følge af finansieringsomlægningen.

Hvis konsekvenserne for de enkelte kommuner på trods af dette alligevel skal illustreres, kan der kun tages udgangspunkt i, hvordan ledigheden i de enkelte kommuner historisk har udviklet sig. Sådanne beregninger kan kun illustrere konsekvenserne for de enkelte kommuner gennem regneeksempler og er ikke egentlige vurderinger af konsekvenserne.

I bilaget er vedlagt en beregning, der tager udgangspunkt i, at ledigheden i de enkelte kommuner er fordelt i 2010 på samme måde, som ledigheden var fordelt, når der ses på gennemsnittet i perioden 2004 til 2008. Ved at se på gennemsnittet over en årrække undgås det, at beregningerne bliver præget af fx sæsonudsving i ledigheden eller særlige forhold i enkelte kommuner – fx en større virksomhedslukning.

Det forudsættes, at antallet af bruttoledige dagpengemodtagere på landsplan udgør 102.000 i 2009. Denne forudsætning er baseret på, at ledigheden i 2009 skønnes at udgøre 105.000 ifølge Økonomisk Redegørelse, maj 2009. Bruttoledigheden i 2009 forudsættes at være fordelt på kommunerne på samme måde som i det seneste rullende år fra 2. kvartal 2008 til 1. kvartal 2009.

Den enkelte kommune bliver ved midtvejsreguleringen i 2010 fuldt ud kompenseret for de faktiske udgifter frem til og med 2009. Der er derfor taget udgangspunkt i et beregnet beskæftigelsestilskud, som ved midtvejsreguleringen i 2010 er beregnet på grundlag af antallet af bruttoledige i de enkelte kommuner i 2009. Beskæftigelsestilskuddet er endvidere opgjort på grundlag af en beregnet gennemsnitlig nettoudgift pr. bruttoledig på 79.500 kr. Denne nettoudgift er beregnet under forudsætning af en karensperiode på 4 uger, som vil være gældende fra 2013.

Efterregulering af beskæftigelsestilskuddet er baseret på forudsætningen om en bruttoledighed på 160.000 i 2010. Bruttoledigheden i 2010 forudsættes som nævnt at være fordelt på kommuner på samme måde som gennemsnittet af årene 2004-2008.

Som følge af den særlige midtvejsregulering i 2010 beregnes forsikringsordningen på grundlag af udviklingen i bruttoledigheden for en kortere periode end i de efterfølgende år, det vil sige fra 4. kvartal 2009 til 1. kvartal 2010. Forsikringsordningen er derfor beregnet på grundlag af udviklingen i bruttoledigheden i denne periode, idet det forudsættes, at ledigheden udvikler sig lineært i alle kommuner fra 2009 til 2010.

Under disse forudsætninger er der i tabel 1 i bilaget vist det beregnede beskæftigelsestilskud i 2009, efterreguleringen i 2010 og dermed det beregnede samlede beskæftigelsestilskud i 2010. Endvidere er vist nettotilskuddet fra forsikringsordningen, de beregnede faktiske nettoudgifter i kommunerne og det samlede resultat i form af gevinst eller tab for den enkelte kommune.

Beregningerne i dette eksempel giver et nogenlunde tilsvarende billede som de tidligere beregninger, der er sendt til udvalget, bl.a. svaret på spørgsmål 41. Beregninger baseret på historiske tal medfører automatisk, at kommuner, der under opsvinget fra 2004 til 2008 havde den mest positive ledighedsudvikling også er de kommuner, der taber på finansieringsomlægningen. Det skyldes, at det forudsættes, at det også er de kommuner, hvor ledigheden i fremtiden vil stige mest.

Det må på den baggrund også antages, at når ledigheden på et tidspunkt vil begynde at falde igen, så er det de samme kommuner, som vil få en gevinst som følge af finansieringsomlægningen.